

Assumpció Cantalozella va néixer a Santa Coloma de Farners. Va començar a publicar l'any 1982, amb una novel·la «per entregues» al *Punt Diari*, que va passar a ser *Escubidú*. El 2001 va entrar a Proa, editorial que li ha publicat cinc novel·les. Llicenciada en filologia catalana, ha estat 23 anys fent classes a l'Institut Vicens Vives.

El punt feble

La situació del nostre rei En Jaume esdevenia especialment delicada. Menor encara, es trobava apartat de la vida, en hibernació. I el lloc on la voluntat de sa mare l'havia aconduït era un castell on les conxorxes, els suborns i els plans de guerra voleiaven entorn del mestre del temple, com fan els borinots en temps de les flors d'olor.

Podíem considerar que aquesta era la gran seguretat del monarca, trobar-se en mans d'algú que les veia venir. D'algú que, per damunt de tot, volia protegir aquell rei, posat al seu redós pel Papa en persona. Podíem sospesar l'avantatge del tarannà de Guillem de Monredon. El templer escoltava i parlava poc. És a dir, que tot ho sabia però mai no es comprometia a res. Ara bé, alguna cosa se li esca-

pava. El rei havia estat atacat. El rei, amb set anys, es passejava amb l'infant de Provença amunt i avall d'aquella àmplia fortalesa tot fent el valent. S'esmunyia a través del pont llevadís, s'enfrontava amb homes de qui ignorava la identitat, espiava pels racons les visites del mestre.

Fins a aquells moments, però, En Jaume I s'escapava de tots els perills, com si els auguris de les fetillers xiuxiuejats, un dia, a l'entorn del seu bressol li haguessin teixit un escut protector, una aura semblant a la pell invulnerable de Sigfrid. Però l'heroi d'*El cant dels Nibelungs* posseeix un petit espai franquejable, que els enemics descobreixen. I aquest era el meu temor. Que al rei estimat, alguna vegada li trobessin el punt feble, aquell que fa mortal tota persona.

